

РЕШЕНИЕ

№ 14402

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4461** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 и ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 206в и чл. 206а, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Глобъл Линкс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. В. чрез адв. Г. Г. срещу Решение рег. № Р-146/15.04.2024г. на директора на Агенция „Митници“, с което е изцяло потвърдено постановление за налагане на обезпечителни мерки № 73/22.02.2024г. на директора на ТД Митница В..

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорения акт. Счита се, че с издаването на постановлението, потвърдено с атакуваното решение са допуснати нарушения на материалния и процесуален закон. Твърди се, че не са налице изискуеми вземания, за обезпечаването на които да се предприемат мерки по чл. 206а от ЗМ. Сочи се, че не е налице и обезпечителна нужда, изразяваща се в риск да не бъдат платени държавни вземания. В тази връзка се излагат подробни аргументи в насока, че дружеството е с регистриран и реално внесен капитал; финансовият резултат на дружеството за предходната 2023г. бил положителен; липса на обезпечителна нужда. Сочи се, че в производството е представено Удостоверение от НАП за липса на задължения. Акцентира се върху обстоятелството, че е представено доказателство за извършено реално плащане от дружеството по издания АУАН. Иска се отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно, както и на

наложената обезпечителна мярка. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят „Глобъл Линкс“ ЕООД чрез адв. Г. поддържа жалбата. Подробни съображения излага в представени писмени бележки от 21.06.2024г. Моли съда да отмени изцяло като незаконосъобразна наложената обезпечителна мярка и в частност атакуваното в настоящото производство решение. Претендира разноси по представен списък. Ответникът Директор на Агенция М. чрез юрк. О. оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Подробни съображения излага в представена писмена защита от 19.06.2024г. Претендира разноси по делото. Алтернативно прави възражение за прекомерност.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С АУАН № ВГ15022024/2000/М-46/15.02.2024г. е образувано срещу „Глобъл Линкс“ ЕООД административнонаказателно производство за нарушение на чл. 230 от Закона за митниците, свързано с неправилно тарифно класиране на „рафинирано палмово масло“ при поставяне на стоката под режим „допускане за свободно обращение“, декларирани с код по Т. [ЕГН], със ставка на мито по отношение на трети страни 9,00%, вместо деклариране на стоката с код по Т. [ЕГН], със ставка на мито при държава на произход И. в размер на 16%, в следствие на което е избегнато частично заплащане на публични държавни вземания в общ размер на 16 267,38 лв. Във връзка с така съставения АУАН към момента няма данни за издадено НП.

За обезпечаване на вземанията, Директора на ТД Митница В. е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 73/22.02.2024г., с което е наложена обезпечителна мярка – запор върху депозит до размера на прогнозираната имуществена санкция 16 267,38 лв.

Срещу Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е подадена жалба от „Глобъл Линкс“ ЕООД пред Директора на Агенция Митници, който с Решение № Р-146/15.04.2024г. е отхвърлил жалбата.

За да отхвърли жалбата директорът на Агенция „Митници“ е посочил, че са налице всички кумулативно необходими предпоставки за налагане на обезпечителни мерки и конкретно за наличието на „обезпечителна нужда“. Счел е, че АО в процесното постановление е обосновал наличието на необходимост от налагането на обезпечителната мярка с размера на дължимите вземания по съставения акт. Посочил е, че размерът на вземанията е достатъчно основание да се приеме, че е възможно да бъде затруднено или невъзможно събирането им. В тази връзка е приел, че Постановлението е правилно и законосъобразно.

По делото е приобщена административната преписка. В хода на съдебното производство жалбоподателят е представил Удостоверение изх. № 290202400108015/22.04.2024г. от НАП за липса на задължения, както и два броя платежни нареждания за доплащане на мито в размер на 16 267,38 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7 – дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението по чл. 168 от АПК съдът, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност – наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; спазване на изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Настоящият съдебен състав при извършване на служебна проверка намира, че обжалваните актове са издадени от компетентен орган – от директора на териториалната дирекция, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване митническо задължение или друго публично държавно вземане, съгласно правомощията му, определени в чл. 206б, ал. 1 от ЗМ. От друга страна и обжалваното решение на директора на Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 206б, ал. 2 от ЗМ.

В случая решението и потвърденото с него постановление са в противоречие с материални закон и процесуалния закон, и не съответстват с целта на закона по следните съображения:

Съгласно чл. 206а, ал. 1 от ЗМ, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат обезпечителни мерки като запор на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки; запор върху стоки в оборот и възбрана върху недвижими имоти. Задължително условие за налагане на обезпечителна мярка по силата на чл. 206а, ал. 2 от ЗМ е наличието на обезпечителна нужда - невъзможност или затруднено събиране на митата и другите публични държавни вземания. За неуредените въпроси в ЗМ субсидиарно са приложими правилата на глава 24 от ДОПК.

Съгласно чл. 229, ал. 7 от ЗМ митническите органи могат да налагат мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел Ia за обезпечаване на вземанията по съставения акт за установяване на митническо нарушение. Посочената разпоредба следователно регламентира принципната възможност митническите органи да налагат предварителни обезпечителни мерки за бъдещи вземания за глоби и имуществени санкции по съставени АУАН. В конкретния случай срещу жалбоподателя е бил съставен АУАН за административно нарушение по Закона за митниците, което сочи, че предпоставката по чл. 229, ал. 7 от ЗМ за налагане на обезпечителните мерки е била налице.

Спорният въпрос в случая е изпълнена ли е основната материалноправна предпоставка за налагане на обезпечителните мерки, а именно дали ли е била обезпечителна нужда. По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките - когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи (чл. 206а, ал. 2 от ЗМ). В тежест на административния орган е да докаже, че във всеки конкретен случай са били изпълнени условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

Обстоятелството дали без налагането на обезпечителни мерки събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или ще се затрудни, е фактически въпрос, който подлежи на изследване и преценка от административния орган. Тази негова преценка обаче следва да почива на конкретни факти и данни и да бъде обоснована. В процесното постановление не са изложени каквито и да било фактически обстоятелства, сочещи на невъзможност или затруднено събиране на вземането. Направена е единствено констатация, че вземането ще бъде затруднено, но без посочване на конкретни факти и обстоятелства, обосноваващи този извод. В Решението на директора на Агенция "Митници" обезпечителната нужда е мотивирана с високия размер на бъдещите вземания. Безспорно размерът на бъдещите вземания е обстоятелство, което следва да бъде взето предвид при преценката относно възможните затруднения при събирането на вземанията, но то в никакъв случай не би могло да бъде единствен критерий за риск от събиране на вземането. Размерът на бъдещите публични задължения следва да бъде съпоставен с имущественото състояние на длъжника, наличието на други негови публични и частни задължения, обстоятелството дали той е изряден платец на други публични задължения и други относими към конкретния случай факти, които биха могли да имат отношение към преценката за възможни затруднения при събирането на вземането. В настоящия случай тези обстоятелства изобщо не са изследвани и обсъдени както в Постановлението, така и в потвърждаващото го решение, поради което изводът, че без налагането на мерките събирането на вземанията ще бъде невъзможно или силно затруднено, се явява изцяло немотивиран.

Обстоятелството, че при налагане на обезпечителните мерки директорът на ТД Митница В. действа при условията на оперативна самостоятелност не го освобождава от задължението да мотивира преценката си за наличие на обезпечителна нужда, както и избора на конкретната обезпечителна мярка. Такива мотиви са в още по-голяма степен дължими и с оглед характера на този вид обезпечителни мерки като предварителни, тоест като мерки, които се налагат за обезпечаване на едно бъдещо, невъзникнало вземане, както и на произтичащите от тях правни последици, свързани със засягане в значителна степен имуществените права на лицата.

Липсата на мотиви в случая лишава съда от възможност да установи дали Постановлението за налагане на обезпечителни мерки и Решението на директора на Агенция "Митници" съответстват на целта на закона, спазен ли е принципът за

съразмерност по чл. 6 АПК, както и дали наложената обезпечителна мярка е била необходима и пропорционална. Това нарушение е особено съществено и е основание Постановлението за налагане на обезпечителните мерки да бъде отменено като незаконосъобразно, заедно с потвърждаващото го Решение на директора на Агенция "Митници".

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

Предвид изхода от спора искането на ответника за присъждане на юрисконултско възнаграждение следва да бъде отхвърлено.

Предвид изхода на спора и своевременното отправено искане на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси в общ размер на 550 лв., от които 50 лева държавна такса и 500 лева заплатено адвокатско възнаграждение. Настоящият състав приема за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, предвид фактичката и правна сложност на делото и проведените съдебни заседания.

Воден от горното, Административен съд София град, III отделение, 78 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Глобъл Линкс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение рег. № Р-146/15.04.2024г. на директора на Агенция „Митници“, и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки № 73/22.02.2024г. на директора на ТД Митница В..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Глобъл Линкс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси в размер на 550,00 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: